॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्टमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वरुणस्य शुष्में। अद्भय ओषंधीभ्यो वनस्पितभ्योऽधि सम्भृतां तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः सश्रराणाः। अश्मश्र्ंस्ते क्षुद्मुं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्यश्रं शिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्यश्रं शिवो भव। उपं (१)

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं न्दीष्वा। अग्नें पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गंहि सेमं नों यज्ञम्। पावकवंणं शिवं कृंधि। पावक आ चित्तयंन्त्या कृपा। क्षामंत्रुरुच उषसो न भानुनां। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरं। अग्नें पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्नयां। आ देवान् (२)

वृक्षि यिक्षं च। स नंः पावक दीदिवोऽग्नं देवा । इहा वह। उपं यज्ञ । हिवश्चं नः। अपामिदं न्ययंन । समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य । शिवो भव। नमस्ते हरसे शोविषे नमस्ते अस्त्वर्चिषं। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः

पावको अस्मभ्य १ शिवो भव। नृषदे वट (३)

देवानां यज्ञियां यज्ञियांना संवथ्सरीणमुपं भागमासंते। अहुतादों हिविषों यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वम्मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्वधिं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरपृतारों अस्य। येभ्यो नर्ते पवंते धाम किं चन न ते दिवो न पृथिव्या अधि सुषुं। प्राणदाः (४)

अफ्सुषदे वड्वनसदे वड्वरहिषदे वट्थ्सुवर्विदे वट्। ये देवा

अपानदा व्यानदाश्चंश्चर्दा वंर्चोदा वंरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा य स्मद्विश्वं न्यंत्रिणम्ं। अग्निर्नो व स्सते र्यिम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टां देवा आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः परस्पा अग्नै द्युमदुत रेविद्दंदीहि॥ (५)

उपं देवान् वद्गांणुदाश्चतुंश्चत्वारि २शच॥

1

य इमा विश्वा भुवंनानि जुह्नुदृषिर्होतां निष्सादां पिता नः। स आशिषा द्रविंणमिच्छमांनः परमच्छदो वर् आ विवेश। विश्वकंर्मा मनसा यद्विहांया धाता विधाता परमोत सन्दक्। तेषामिष्टानि समिषा मदन्ति यत्रं सप्तर्षोन्पर एकंमाहुः। यो नः पिता जनिता यो विधाता यो नः सतो अभ्या सञ्जजानं। (६)

यो देवानां नामधा एकं एव तर संम्प्रश्ञम्भुवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविणुर् समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानि समर्कृण्वित्रमानि। न तं विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माक्मन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृंता जल्प्यां चासुतृपं उक्थशासंश्चरन्ति। परो दिवा पर एना (७)

पृथिव्या परो देवेभिरसुंरैर्गुहा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं देघ्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। तिमद्गर्भं प्रथमं देघ्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मित्रिदं विश्वम्भुवनमिधं श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजंनिष्ट देव आदिद्गंन्थवीं अंभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जंनितौषंधीनाम् (८)

अपां गर्मं व्यंदधात्पुरुत्रा। चक्षुंषः पिता मनंसा हि धीरों घृतमेंने अजन्त्रन्नंमाने। यदेदन्ता अदंद १ हन्त पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अप्रथेताम्। विश्वतंश्वक्षुरुत विश्वतोंमुखो विश्वतोंहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमंति सम्पतंत्रैद्यावांपृथिवी जनयं देव एकः। कि स्विंदासीदिधिष्ठानमारम्भंणं कत्मिश्वितिकमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं (९)

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णौन्मिह्ना विश्वचंक्षाः। किः स्विद्वनं क उ स वृक्ष आंसीद्यतो द्यावांपृथिवी निष्टतृक्षुः। मनीषिणो मनंसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्टद्भुवंनानि धारयत्रं। या ते धामांनि पर्माणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मत्रुतेमा। शिक्षा सर्खिभ्यो ह्विषिं स्वधावः स्वयं यंजस्व तुनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतयें (१०)

म्नोयुजं वाजे अद्या हुंवेम। स नो नेदिष्ठा हवंनानि जोषते विश्वशंम्भूरवंसे साधुकंर्मा। विश्वंकर्मन् हुविषां वावृधानः स्वयं यंजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितंः सपत्नां इहास्माकंम्म्घवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् हुविषा वर्धनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो विह्व्यो यथासंत्। समुद्रायं वयुनाय सिन्धूंनाम्पतंये नर्मः। नदीना सर्वांसां पित्रे जुंहुता विश्वकंर्मणे विश्वाहामंत्र्यं हुविः॥ (११)

उदेनमुत्तरां न्याग्नें घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॰ सृंज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्प्रंतरां कृषि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागुधा असत्। यस्यं कुर्मो हविगृहे तमंग्ने वर्धया

जुजानैनौषंधीनां भूमिं जुनयंत्रूतये नमो नवं च॥

त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उद्गं त्वा विश्वे देवाः (१२) अग्ने भरंन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतंमः सुप्रतींको

अश्र मरन्तु चित्तिमः। स ना मव शिवतमः सुप्रताका विभावंसुः। पश्च दिशो दैवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरपामंतिं दुर्मृतिम्बाधंमानाः। रायस्पोषं य्ज्ञपंतिमाभजंन्तीः। रायस्पोषे अधि य्ज्ञो अंस्थाथ्समिद्धे अग्नाविधं मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यों गृभीतस्तृप्तं घुर्मं पेरिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशंमन्त देवा दैव्याय धूर्त्रे जोष्ट्रें। देवश्रीः श्रीमंणाः शृतपंयाः (१३)

परिगृह्यं देवा यज्ञमांयत्र्। सूर्यरिष्मिर्हिरिकेशः पुरस्तांध्सिविता ज्योतिरुदंया अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रंस्वं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवंनानि गोपाः। देवा देवेभ्यों अध्वर्यन्तों अस्थुर्वीत शामित्रे शिमित्रे शिमिता यज्ञध्यै। तुरीयो यज्ञो यत्रं ह्व्यमेति ततः पावका आशिषों नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदंसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरिभ (१४)

चृष्टे घृताचीरन्त्रा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा संमुद्रो अंग्णः सुंपूर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृश्त्रित्रश्मा वि चंक्रमे रजंसः पात्यन्तौं। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचस्ं गिरंः। र्थीतंम रथीनां वाजांना स् सत्पंतिम्पतिम्। सुम्नहूर्यज्ञो देवार आ चं वक्षद्यक्षंद्रिग्नेर्देवो देवार आ चं वक्षत्। वाजांस्य मा प्रस्वेनौंद्राभेणोदंग्रभीत्। अथां सपला इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरार अकः। उद्भाभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधन्न। अथां सपलांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान्व्यंस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपंया अभि वाजंस्य पिक्वरंशतिश्रा----[3] आृशुः शिशांनो वृष्भो न युध्मो घंनाघनः क्षोभंणश्चर्षणीनाम्।

आशुः शिशाना वृष्मा न युध्मा धनाधनः क्षामणश्चर्षणानाम्। सङ्कन्दनोऽनिमिष एकवीरः शतः सेनां अजयथ्साकमिन्द्रः। संक्रन्दंनेनानिम्षिणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्चवनेनं धृष्णुनां। तिदन्द्रेण जयत् तथ्संहध्वं युधो नर् इषुंहस्तेन वृष्णां। स इषुंहस्तैः स निष्क्रिभिर्वृशी सङ्स्रष्टा स युध इन्द्रो गुणेनं। स्स्रमृष्टजिथ्सोम्पा बांहुश्र्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिहिताभिरस्तां। बृहंस्पते परिं दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा अपुबाधमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमुणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इम संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्र सखायोऽनु स रंभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः (१७)

वीरः श्तमंन्युरिन्द्रंः। दुश्चवनः पृंतनाषाडंयुध्यौंऽस्माक् र् सेनां अवतु प्र युथ्स्। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पित्दिक्षिणा यज्ञः पुर एंतु सोमः। देवसेनानांमिभभअतीनां जयन्तीनाम्म्रुरुतों यन्त्वग्रैं। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानौम्म्रुरुतार् शर्थं उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषों देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्मार्कं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानं देवा अवता हवेंषु। उद्धर्षय मघवन्नायुंधान्युथ्सत्वंनाम्माम्कानाम्महा रेसि। उद्दृंत्रहन्वाजिनां वार्जिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप् प्रेत् जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंब्ये ब्रह्मंस॰शिता। गच्छामित्रान्प्र (१९)

विश् मैषां कं चनोच्छिंषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतंन्ति कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों नस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

वैया वायो जंपत्विमित्रात्र चंत्विष्ट्शिषं॥ [४]
प्राचीमन् प्रदिशं प्रेहिं विद्वानुग्नेरंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा
आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। ऋमध्वमृग्निना
नाकमुख्य ४ दस्तेष विभेतः। दिवः प्रष्ट सर्वर्गत्वा मिश्रा

जारा दाधाना वि मासूज ना वाह । द्वपद चतुष्पदा क्रमध्यमान्नना नाकमुख्य हस्तेषु बिभ्रंतः। दिवः पृष्ठ सुवंर्गत्वा मिश्रा देवेभिंराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिंक्षमार्रुहम्नतिरंक्षादिवमार्रुहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिंरगाम् (२१) अहम्। सुवर्यन्तो नापेंक्षन्त आ द्या रोहन्ति रोदंसी।

अहम्। सुव्यन्ता नापक्षन्त आ द्याः रहिन्त रादसा।
यज्ञं ये विश्वतीधार् सुविद्वाः सो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो
देवयतां चक्षेर्देवानां मृत मर्त्यानाम्। इयंक्षमाणा भृगंभिः स्जोषाः
सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते
शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामां रुक्तो अन्तर्विभाति देवा अग्नि

धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राक्ष (२२)

शृत्मूर्धञ्छतं ते प्राणाः सहस्रमपानाः। त्वः सांह्स्रस्यं राय ईशिषे तस्मै ते विधेम् वाजांय स्वाहाँ। सुपूर्णोऽसि गुरुत्माँन्यृथिव्याः सींद पृष्ठे पृथिव्याः सींद भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान् तेजंसा दिश उद्दृष्ट्। आजुह्णांनः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सींद साध्या। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवाः (२३)

यजंमानश्च सीदत। प्रेद्धों अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्या यिवष्ठ। त्वा शर्श्वन्तु उपं यिन्तु वाजाः। विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्थस्थें। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे ह्वी १पिं जुहुरे सिमेद्धे। ता १ संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृंणे सुमृतिं विश्वजंन्याम्। यामंस्य कण्वो अदुंहुत्प्रपीना १ सहस्रंधाराम् (२४)

पर्यसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधः सप्त जिह्वाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति स्प्त योनीरा पृणस्वा घृतेनं। ईटङ्गांन्यादङ्गंतादङ्गं प्रतिदङ्गं मितश्च सम्मितश्च समेराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च स्तयज्योतिश्च ज्योतिष्मा इश्च स्त्यश्चंर्त्तपश्चात्य रहाः। (२५)

ऋतुजिचं सत्युजिचं सेनुजिचं सुषेणुश्चान्त्यंमित्रश्च

दूरेअंमित्रश्च गुणः। ऋतश्चं सृत्यश्चं ध्रुवश्चं ध्रुणंश्च धृतां चं विधार्यः। ईद्दक्षांस एतादक्षांस ऊ षु णः सदक्षांसः प्रतिसद्दक्षास एतंन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीविंशों मुरुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीविंशों मुरुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीविंशों मुरुतोऽनुंवर्त्मान एविम्मं यजंमानं दैवींश्च विशो मानुंषीश्चानुंवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगार सहस्राक्ष देवाः सहस्रंधारामत्यर्रहा अर्नुवर्त्मानः षोडंश च॥—————[५]

जीमूर्तस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदांमुपस्थैं। अनाविद्धया तनुवां जय त्वश् स त्वा वर्मणो मिह्मा पिपर्तु। धन्वना गा धन्वनाजिं जयम धन्वना तीव्राः समदो जयम। धनुः शत्रीरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयम। वृक्ष्यन्तीवेदा गंनीगन्ति कर्णं प्रियश सखायं परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वित्ताधि धन्वम् (२७)

ज्या इय समेने पारयंन्ती। ते आचरंन्ती समेनेव योषां मातेवं पुत्रम्बिंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्विध्यता संविदाने आर्क्षी इमे विष्फुरन्ती अमित्रान्। बह्बीनां पिता बहुरंस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्यं। इषुधिः सङ्काः पृतंनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनंद्धो जयित प्रसूतः। रथे तिष्ठंन्नयित वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयंते सुषार्थिः। अभीशूनाम्महिमानम् (२८) पनायत् मनः पश्चादनं यच्छन्ति र्श्मयः। तीव्रान्घोषांन्कृण्वते वृषंपाण्योऽश्वा रथेभिः सह वाजयंन्तः। अवकामंन्तः प्रपंदैरमित्रांन्श्चिणन्ति शत्रूर्रनंपव्ययन्तः। रथवाहंनर ह्विरंस्य नाम् यत्रायुंधं निहिंतमस्य वर्म। तत्रा रथमुपं श्ग्मर संदेम विश्वाहां वयर सुमन्स्यमानाः। स्वादुष्र्सदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इष्वेबला अमृधाः स्तोवीरा उरवीं व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितंरः सोम्यांसः शिवे नो द्यावांपृथिवी अनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरितादंतावृधो रक्षा मार्किनों अघशर्यस ईशत। सुपूर्णं वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतित प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म यश्सन्त। ऋजीते परि वृिङ्घा नोऽश्मां भवतु नस्तुन्। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (३०)

शर्म यच्छतु। आ जंङ्कन्ति सान्वेषां ज्ञघना उपं जिन्नते। अश्वांजिन प्रचेत्सोऽश्वांन्थ्समध्सं चोदय। अहिंरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिं पंरिबाधंमानः। ह्स्तन्नो विश्वां वयुनानि विद्वान्यमान्यमा इसं परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीड्वज्ञो हि भूया अस्मध्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः सन्नेद्धो असि वीड्वयंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि (३१)

ओज उद्भृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृत् सहं। अपामोज्मानं

परि गोभिरावृंतमिन्द्रंस्य वज्रं ह्विषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रं मरुतामनीकिम्मित्रस्य गर्भो वर्रुणस्य नाभिः। सेमां नो ह्व्यदांतिं जुषाणो देवं रथ् प्रतिं ह्व्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत्। स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैदूरात् (३२)

दवीयो अपं सेध् शत्रून्ं। आ क्रंन्दय बल्मोजों न आ धा नि ष्टंनिहि दुरिता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनारं इत इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केतुमद्दंन्दुभिवांवदीति। समश्वंपणांश्चरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र रथिनों जयन्तु॥ (३३)

यदर्भन्दः प्रथमं जायंमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्यं पृक्षा हंरिणस्यं बाहू उंपुस्तुत्यम्महिं जातं तें अर्वन्न्। यूमेनं

धन्वंन्मह्मानुं ब्राह्मणासोऽदितिः पृथिव्याः परिं दूरादेकंचत्वारिश्शच॥————[६]

दत्तं त्रित एनमायुन्गिन्द्रं एणम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। गुन्ध्वो अस्य रशनामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असि यमो अस्यादित्यो अर्वुन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृंक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धंनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धंनानि त्रीण्यप्म् त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वर्रुणश्छन्थ्स्यर्वृन् यत्रां त आहुः पंरमं जुनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शुफानार् सिन्तुर्निधानां। अत्रां ते भुद्रा रंशना अंपश्यमृतस्य या अंभिरक्षंन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानामवो दिवा (३५)

अत्रां ते रूपमृत्तममंपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमान्डादिद्वसिष्ठ ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कृनीनाम्। अनु व्रातांसस्तवं

पुतयंन्तम्पतुंगम्। शिरों अपश्यम्पृथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंमानम्

अनु मयो अवेन्ननु गावोऽनु भगः कुनीनाम्। अनु व्रातास्स्तव सख्यमीयुरन् देवा मंमिरे वीर्यम् (३६) ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयों अस्य पादा मनोजवा अवंर इन्द्रं

आसीत्। देवा इदंस्य हिव्रद्यंमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईम्मन्तांसः सिलिकमध्यमासः स॰ शूरंणासो दिव्यासो अत्याः। हु॰्सा इंव श्रेणिशो यंतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव् शरीरम्पतियृष्णवंवन्तवं चित्तं वातं इव् ध्रजीमान्। तव् शृङ्गांणि विष्ठिता पुरुत्रारंणयेषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं (३७)

प्रागाच्छसंनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनंसा दीध्यांनः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानुं पृश्चात्कवयो यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं यथ्सधस्थमर्वा अच्छां पितरम्मातरं च। अद्या देवां जुष्टंतमो हि गुम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

विपृंक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचंत्वारिष्शर्च॥

मा नों मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मुरुतः परि ख्यत्र्। यद्वाजिनों देवजांतस्य सप्तेः प्रवृक्ष्यामों विद्ये वीर्याणि। यत्निर्णिजा रेक्णंसा प्रावृंतस्य रातिं गृंभीताम्मुंखतो नयन्ति। सुप्राङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्यंति पार्थः। एष च्छागः पुरो अश्वेन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः।

अभिप्रियं यत्पुंरोडाश्मर्वता त्वष्टेत् (३९)

एन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं
त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयंन्ति। अत्रां पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं

देवेभ्यः प्रतिवेदयेन्नजः। होताँष्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शङ्स्ता सुविप्रः। तेनं युज्ञेनं स्वरं कृतेन् स्विष्टेन वृक्षणा आ पृणध्वम्। यूप्रवृस्का उत ये यूपवाहाश्चषालुं ये अश्वयूपाय तक्षंति। ये चार्वते पर्चन सम्भरंन्त्युतो (४०)

तेषांमभिगूँर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागाँथ्सुमन्में ऽधायि मन्में देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रज्जुरस्य। यद्वां घास्य प्रभृतमास्ये तृण्य सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषः (४१)

मिक्ष्विकाश् यद्वा स्वरौ स्विधितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तियोः शिमृतुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यदूर्वध्यमुदरंस्याप्वाति

य आमस्यं ऋविषों गन्धो अस्तिं। सुकृता तच्छंमितारंः कृण्वन्तूत मेध र्श्वतपार्कं पचन्तु। यत्ते गात्रांदग्निनां पच्यमानादिभ शूलं

```
निहंतस्यावधावंति। मा तद्भूम्यामा श्रिष्नमा तृर्णेषु देवेभ्यस्तदुशन्धी
रातमंस्तु॥ (४२)
     इदुतो ऋविषंः श्रिषथ्सप्त चं॥
```

ये वाजिनं परिपश्यंन्ति पुक्कं य ईमाहुः सुंरुभिर्निर्हरेतिं।

ये चार्वतो मारसभिक्षामुपासंत उतो तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु।

यत्रीक्षंणम्मा १ स्पर्चन्या उखाया या पात्रांणि यूष्ण आसेचंनानि। ऊष्मण्यापिधानां चरूणामुङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमण निषदंनं विवर्तनुं यच पड्वीशुमर्वतः। यचं पुपौ यचं घासिम् (४३) ज्ञघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वनयिद्धूमगंन्धिर्मो भाजन्त्यमि विंक् जिप्राः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्वतुं तं देवास्ः

प्रति गृभ्णुन्त्यश्वम्। यदश्वाय वासं उपस्तृणन्त्यंधीवासं या

हिरंण्यान्यस्मै। सुंदानुमर्वन्तुम्पङ्घीशिम्प्रिया देवेष्वा यामयन्ति। यत्ते

सादे महंसा शूकृंतस्य पार्ष्णिया वा कशंया (४४) वा तुतोदं। सुचेव ता हविषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मंणा सूदयामि। चतुंस्त्रि शह्याजिनों देवबंन्धोर्वेङ्कीरश्वंस्य स्विधितिः समेति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् परुष्परुरनुघुष्या वि ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनां प्र जुंहोम्यग्नौ। मा त्वां तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा तें गृप्तरेविशस्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथं कः। न वा उं वेतन्प्रियसे न रिष्यसि देवा इदेषि पथिभिः सुगेभिः। हरीं ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपाँस्थाद्वाजी धुरि रासंभस्य। सुगर्व्यं नो वाजी स्विश्वयं पुरसः पुत्रार उत विश्वापुषर रियम्। अनागास्त्वं नो

अदिंतिः कृणोत् क्षत्रं नो अश्वों वनता हिवष्मान् (४६) घासिं कशंया तपद्रयिं नवं च॥=

This PDF from

downloaded was http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io http://github.com/ stotrasamhita

http://stotrasamhita.github.io/about/